

Al alle de Artikler, der ere Gjenstand for nogen større Omfætning paa Kjøbenhavn Børs, er der med Undtagelse af Salt (og maasse Spirituosa) neppe nogen, der svarer en i Forhold til Verdien blot tilnærmelsesvis, saa høi Told, som Ris. Med Hensyn til Ristoldens Høide, fortjener det at bemærkes, at dengang den, for mange Aar siden, normeredes til 11 Mk. pr. 100 R (altsaa lavere end den nuværende Toldfats, som foreslaas uforandret), kjendtes Ris i Nordeuropa hovedsagelig kun som en Luxusartikel, der indførtes mest fra Sydecarolina og Java, hvilke Risforter endnu i Dag koste 2 $\frac{1}{2}$ Gange, saa meget som f. Ex. Arracan, Manogoon eller lignende Ris, hvoraf den langt overveieende Del af Tilførselen nutildags bestaar. Betragter man, altsaa, Toldens Høide i Forhold til Varens Verdi, vil man finde, at den er dobbelt, saa høi nu, for en Vare, der (hvis ikke Tolden var) kunde tjene som et billigt Fødemiddel for den store Mængde, som den var dengang for en Vare, der maatte anses og blev anset for en Luxusartikel.

Til Sammenligning kan anføres følgende om Ristoldens Størrelse i andre Lande: I Norge er Ristolden høiere end i Danmark, nemlig 2 $\frac{1}{4}$ f. pr. R . Paddy ca. 46 pCt. heraf; Blandingris ansettes imellem disse to Grændser efter Toldvæsenets Estjøn. Herved maa dog bemærkes, at i Norge, ogsaa a andre Kornsorter ere toldpligtige, hvilket jo ikke er Tilfældet her.

I Sverige er Ristolden ca. 1 $\frac{1}{16}$ f. pr. Dansk R . Blandingris 50 pCt. heraf: ca. 0,586. Paddy aldeles frit.

I Tydskland er Ristolden ved sidste Omordning af Toldforholdene nepst til det Halve, nemlig til 0,64 f. pr. R (altsaa mindre end en Trediedel af, hvad den er her) men vil ubetvivel ved næste Behandling af Toldforholdene, aldeles bortfalde. Blandingris ansettes til 80 pCt. af Ristolden, noget mindre eller noget Mere efter Toldvæsenets Estjøn.

I England, Holland, Belgien, Bremen, Hamborg d. v. s. i alle de i kommerciel Henseende videst udviklede Lande, har der allerede længe ikke været nogen Ristold. I England blev den selvsølgelig affattet, da Tolden paa de andre Kornsorter hævedes.

Gierne af den herværende Rismalle ønske og forlange ikke nogen Beskyttelse ved Tolden, og have allerede tidligere i et Andragende til Rigsraadet havt Leilighed til at erklære, at de for deres Vedkommende helst se Ristolden fuldstændig hævet. Det er formentlig i Strid med sunde Beskatningsprinciper at lægge en høi Told paa Indførselen af en Kornsort, der er saa velstiftet til at forbruges netop af de ubemidlede Klasser, som ovenfor bemærket medfører den høie Indførselstold, at den ubemidlede Del af Befolkningen udelukkes fra et sundt og nærende Fødemiddel.

For at imødegaa en ikke ualmindelig Vildfarelse maa det bemærkes, at Opgaven for en Rismalles Virksomhed ikke er at frembringe Rismel, som er en Artikel af ifkun ringe Betydning for Forbrugen og Handelen, men at reise og forede den raa Ris, der i den Tilstand, hvilkeden indføres, er aldeles usiftet til Menneskesøde. Rismalleindustrien er i saa Henseende af større Bigtighed end f. Ex. Sulferraffineringen, der kun forebder et raat Produkt, der ogsaa som saadant kan nydes.

32. (Løbe-Nr. 121—123; Ris.)

Andragende til Folkethinget fra 18 Møllere i og ved Roskilde mod Ophævelse af Tolden paa Ris.

Vi undertegnede Møllere i Roskilde By og Omegn tage os herved den Frihed at henvende os til det høie Folkething angaaende et os meget vedrørende Punkt i det Rigsdagens foreliggende Forslag til en ny Toldlov.

Det er nemlig kommet til vor Kundskab, at flere af Folkethingets Medlemmer ville virke for en Forandring i Regeringens Forslag til Lov om Toldafgiften med Hensyn til Indførselstolden af Ris og Risengryn, saaledes at Lovforslaget, der gaar ud paa, at Indførselstolden for disse Artikler bliver den samme som hidtil, ændres derhen, at Ris og Risengryn herefter kunne indføres toldfrit. Skulde Lovforslaget blive ændret paa denne Maade, vil dette end hertiligere